

ندا اظهري

مترجم

کیفیت سیستم آموزش عالی در هندوستان که یکی از پرجمعیت‌ترین کشورهای دنیاست، جز در تعداد محدودی از موسسه‌ها و دانشگاه‌های نخبه، پایین است و مقامات و مدیران دانشگاهی و دولتی این کشور به دنبال راهکارهایی خلاقانه برای اصلاح نظام آموزش دانشگاهی هستند. نرخ بیکاری، تورم و فساد جزء موضوعاتی هستند که حتی از وضعیت دانشگاه‌های هند هم پیشی گرفته‌اند. اما اگر بیکاری را یکی از اصلی‌ترین چالش‌های موجود در این کشور به حساب بیاوریم، می‌توانیم سیستم آموزش عالی را یکی از بهترین راه‌حل‌های مقابله با این مشکل عنوان کنیم که با اصلاح و گسترش آن، ناخودآگاه مشکل بیکاری هم حل و فصل می‌شود. چیزی قریب به ۱/۳ میلیارد نفر از جمعیت هندوستان را جوانان زیر ۲۵ سال تشکیل می‌دهند، اما بیش از ۳۷ میلیون دانشجو در حدود ۹۰۰ دانشگاه مرکزی، دولتی و خصوصی این کشور هزار رنگ ثبت‌نام کرده‌اند. برای بررسی وضعیت سیستم آموزش عالی این کشور، باید ۴۰ هزار کالج و ۱۰ هزار موسسه اعطای مدرک معتبر نیز در کنار دانشگاه‌ها فعالیت کنند تا بتوانند مهارت‌های لازم برای پیشبرد اقتصاد این کشور پرورش داده و آماده ورود به بازار کنند. اما مساله‌ای که در اینجا مطرح می‌شود این است که با توجه به حجم بالای دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی، چرا کیفیت سیستم آموزش عالی به حد مطلوب عمل نمی‌کند.

خروج دانشجویان بومی از کشور

«پوشکار» مدیر مرکز بین‌المللی «گوا» معتقد است بیکاری موضوعی است که در هند طی سال‌های اخیر بیش از گذشته خودنمایی می‌کند و همین امر، باعث بیکاری بسیاری از فارغ‌التحصیلان و کم‌کاری این قشر شده است. به گفته او، عدم توجه کافی به دانشگاه‌ها می‌تواند یکی از موارد اصلی در شیوع بیشتر بیکاری باشد. دانشگاه‌های هند در مقایسه با دانشگاه‌های کشورهای آسیایی به‌ویژه چین، هنوز با مشکلات خود دست‌وپنجه نرم می‌کنند و به خوبی نتوانسته‌اند جایگاه جهانی مطلوبی را از آن خود کنند، به طوری که طبق رتبه‌بندی تایم، از بین ۲۰۰ دانشگاه برتر دنیا، هفت دانشگاه متعلق به چین با بالاترین جمعیت بین کشورهای دیگر است، اما هندوستان نیز با توجه به جمعیت بسیار بالایی که دارد، هنوز هیچ دانشگاه معتبری را در جمع ۲۰۰ دانشگاه اول دنیا در اختیار ندارد. تنها دانشگاه برتر هند که موسسه علوم این کشور است، در جمع ۳۰۰ دانشگاه برتر جای گرفته است. همچنین آن دسته از دانشجویان هندی که وضعیت مالی مطلوبی دارند، معمولاً برای ادامه تحصیل در دانشگاه‌های خارجی ثبت‌نام می‌کنند و به نوعی، همین عامل بر کیفیت سیستم دانشگاهی بسیار تأثیرگذار است. این درحالی است که چین با اقدامات مؤثری که طی سال‌های اخیر انجام داده، توانسته باشد سیستم آموزشی و دانشگاهی خود، از خروج حجم بالایی از دانشجویان بومی جلوگیری کند که به مرور منجر به تقویت و قدرتمندتر شدن سیستم آموزش عالی داخلی شده است.

یکی از دلایل اصلی در پایین آمدن سطح کیفی دانشگاه‌های هند این است که فارغ از موسسه‌های رده بالا در این کشور، سیستم آموزش عالی با مسائلی مختلفی دست‌به‌گریبان است که بزرگ‌ترین آنها، پیچیدگی است که حتی کار را برای سیاستمداران و اقدام روستایی بهبود شرایط، دشوار می‌کند. موضوعاتی چون تمرکز روی بهبود دانشگاه‌های محدود به جای تمرکز روی کل سیستم آموزش عالی تأثیر آموزش بخش خصوصی یادولتی در بهبود کیفیت آموزشی و میزان بودجه‌ای که باید برای بهبود کیفیت آموزش عالی

اختصاص پیدا کند، جز مهم‌ترین مسائلی هستند که سیاستمداران راهم سردرگم کرده است. به‌طور قطع، پاسخ به این پرسش‌ها، تأثیر بسزایی در آینده هند به‌جامی گذارد.

کوتاه شدن مدت تحصیل

یکی دیگر از موارد، تمایزی است که سیاست آموزش ملی هند بین دانشگاه‌های پژوهشی و دانشگاه‌های آموزشی قائل شده است. البته انتظار نمی‌رود دانشگاه‌های آموزشی صرفاً روی آموزش تمرکز داشته باشند. از سوی دیگر، این سازمان تعریف دوباره‌ای برای مدت زمان و ساختار برنامه‌های دوره کارشناسی دانشگاه‌ها مشخص کرده است، به طوری که دوره‌های سه یا چهار ساله آموزشی را در این مقطع با دوره‌های سه‌ساله جایگزین کرده است و شرایطی هم تعیین شده که دانشجو بتواند طبق آن در طول دوره، تحصیل خود را به اتمام برساند؛ به عنوان مثال، پس از گذراندن یک سال از تحصیل و در صورتی که دانشجو علاقه مند به ادامه آن نباشد، مدرک تاییدیه تحصیلی به او اعطای می‌شود. بعد از پایان دو سال، دیپلم و بعد از پایان سه سال مدرک لیسانس به دانشجویان داده می‌شود. اما در این میان، گزینه ترجیحی هم وجود دارد که طرح لیسانس چندرشته‌ای است که بعد از گذراندن سال چهارم تحصیلی به دانشجو اعطا می‌شود و شامل بحث تحقیقاتی و پژوهشی است، به طوری که دانشجویان به‌جای گذراندن دو سال تحصیلی، واجد گذراندن مقطع کارشناسی ارشد طی یک سال می‌شوند و مدرک خود را

فرهیختگان از اصلاحات و راهکارهایی برای ایجاد تغییرات ساختاری در سیستم آموزش عالی هندوستان گزارش می‌دهد

تلاش دانشگاه‌های هند برای

جذب بیشتر بودجه‌های پژوهشی

دریافت می‌کنند. این گزینه، انعطاف‌پذیری بالایی در آموزش مقطع کارشناسی ایجاد می‌کند.

تأسیس دانشگاه‌های بین‌المللی در هند

سیاست آموزش ملی هند به‌عنوان راهکاری دیگر برای توسعه سیستم آموزش عالی هند، تصمیم دارد از دانشگاه‌های معروف بین‌المللی بخواهد دانشکده‌هایی در این کشور راه‌اندازی کنند. با وجود این، هنوز هیچ قطعیتی نسبت به این تصمیم وجود ندارد. البته این موضوع جزء پیشنهادهایی است که مفسران مختلف، نظرات گوناگونی پیرامون آن ارائه داده و دولت هم نظر خود را دارد، به همین دلیل هنوز تصمیم قطعی درباره اجرایی کردن این پیشنهاد گرفته نشده است.

دانشگاه‌هایی چندرشته‌ای و جامع‌تر

به گزارش «تایم»، مطالعاتی که سال گذشته پیرامون آموزش عالی هند منتشر شده، نشان می‌دهد توسعه بخش آموزش عالی حوزه علم و دانش راهم تقویت می‌کند. سیاست آموزش ملی هند با سه وجه سیستم آموزشی هند سروکار دارد؛ مورد اول، مشکل چندتکه بودن آن است، به طوری که طبق گزارش دولت این کشور، حدود ۳۷/۴ میلیون دانشجو در سال ۱۹-۲۰۱۸ در ۹۹۳ دانشگاه، ۳۹ هزار و ۹۳۱ کالج و ۱۰ هزار و ۷۲۵ موسسه مستقل تحصیل می‌کردند. در این بین، ۱۶ درصد کالج‌ها کمتر از ۱۰۰ دانشجو و ۴۸ درصد هم کمتر از ۵۰۰ دانشجو را پشتیبانی می‌کنند. سیاست آموزش ملی هند در نظر دارد از طریق چندرشته‌ای کردن دانشگاه‌ها و کالج‌ها سیستم آموزش عالی را اصلاح کرده و آموزش کارشناسی چندرشته‌ای را برای دانشجویان فراهم کند.

این سیاست به گونه‌ای عمل می‌کند که به موسسه‌های تک‌رشته‌ای فراخوان داده که به‌مرور با پیوستن به موسسه‌های بزرگ‌تر یا مراکز علمی که دست کم سه‌هزار دانشجو را دربر می‌گیرند، گسترده‌تر شوند. پیشنهاد بزرگ‌تر و چندرشته‌ای شدن دانشگاه‌ها در هند، یکی از پررنگ‌ترین و اصلی‌ترین تصمیماتی است که دولت هم نسبت به آن نظر مثبتی دارد، اما مساله‌ای که در اینجا مطرح می‌شود، عدم قطعیت کارشناسان نسبت به سرمایه‌گذاری و حمایت دولت از اجرای این طرح است. طبق جدیدترین سیاست‌های اتخاذ شده در سیاست آموزش ملی هند و پیشنهادهای ارائه شده، قرار است میزان ثبت‌نام دانشجویان در سیستم آموزش عالی این کشور تا سال ۲۰۳۵ از ۲۳ درصد به حدود ۵۰ درصد افزایش یابد. طبق این طرح، دانشگاه‌ها نیز تا سال ۲۰۳۰ دستخوش تغییراتی خواهند شد و اصلاحاتی در آنها صورت می‌گیرد، به طوری که دانشگاه‌ها به سه بخش دانشگاه‌های پژوهشی، دانشگاه‌های آموزشی و کالج‌ها تقسیم می‌شوند. از این میان، بین ۱۵۰ تا ۳۰۰ موسسه در قالب دانشگاه‌های پژوهشی و تحقیقاتی و ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰ مورد هم در قالب دانشگاه‌های آموزشی به فعالیت خواهند پرداخت. در واقع، هدف از این تقسیم‌بندی کاربردی، بزرگ‌تر و چندرشته‌ای کردن دانشگاه‌ها و کالج‌هاست، به طوری که هر کدام از آنها قابلیت دربرگیری حدود پنج‌هزار دانشجو را داشته باشند. طبق هدف در نظر گرفته شده، یک موسسه در صورتی می‌تواند به یک دانشگاه چندرشته‌ای تبدیل شود که حداقل دو رشته هنر و علوم انسانی و دو رشته علوم و ریاضیات و نیز یک رشته علوم اجتماعی را دارا باشد. قابلیت اجرایی شدن این طرح به اندازه‌ای است که حتی موسسه‌های فناوری و مدیریت در هند هم امکان رشد پیدا می‌کنند و می‌توانند با اختصاص رشته‌های بیشتر، در قالب موسسه‌های تحقیقاتی چندرشته‌ای عمل کرده و دانشجو جذب کنند. طبق این گزارش، هند در نظر دارد به سمت آموزش کارشناسی لیبرال‌تر حرکت کند. به نوعی، تأسیس بنیاد ملی پژوهش یکی از اقداماتی است که رقابت بر سر بودجه اختصاص یافته به تمام رشته‌ها فراهم و در این راستا، اداره تنظیم مقررات ملی آموزش عالی رایج‌ادمی کند. کرگ جفری، مدیر موسسه هند استرالیا در دانشگاه ملبورن می‌گوید: «میزان خروجی مقالات منتشر شده در هند از سال ۱۹۹۰ در مقایسه با مقالات دانشگاهی چین کاهش چشمگیری داشته است.

به‌طور قطع، گسترش فرهنگ تحقیق و پژوهش در بسیاری از دانشگاه‌ها چنانچه با بررسی منابع و نظارت کافی صورت گیرد، می‌تواند این مشکل را تا حد زیادی برطرف کند و سطح انتشار مقالات علمی هند را در دنیا افزایش دهد. فاکتورهای اصلی که برای موفقیت در این مسیر مورد نیاز است، اجرا، حفظ این حرکت در سازمان‌های مختلف و هماهنگی میان دولت و مراکز آموزشی و نیز استفاده از ابتکار عمل جزء را شامل می‌شوند. «فیلیپ آلتباک، مدیر مؤسس مرکز آموزش عالی بین‌الملل در کالج بوستون جزء افرادی است که از پیشنهادات ارائه شده برای پیشبرد وضعیت دانشگاه‌ها و سیستم آموزش عالی هند استقبال کرده است. اما او در ادامه می‌افزاید: «با توجه به اینکه از سال ۱۹۴۹، تقریباً هیچ اقدام مؤثری برای بهبود کیفیت دانشگاه‌ها و آموزش عالی هند صورت نگرفته، باید تغییراتی اساسی را در دستورکار قرار داد. آموزش عالی در هند در بخش دولتی متمرکز شده و خرید سهم‌های دولتی برای اطمینان از اجرایی شدن این طرح‌ها اهمیت بالایی دارد. «پوشکار، مدیر مرکز بین‌الملل «گوا» که مرکز خود را یک جامعه غیرانتفاعی خودمختار می‌داند، افراد خلاق و دانشگاهیان دیگر را از هند و دیگر نقاط جهان گرد هم آورده و معتقد است این طرح با تمام خوبی‌ها و مزیت‌هایی که دارد، به این جزئیات توجه نمی‌کند که دانشگاه‌های چندرشته‌ای تا چه اندازه قابلیت بزرگ شدن دارند و این که حتی موسسه‌های جدید هم می‌توانند جایگزین چنین ساختاری شوند. او در گفته‌های خود، این احتمال را مطرح می‌کند که ممکن است دانشگاه‌های دولتی در صدر دانشگاه‌های پژوهشی قرار گیرند و این در صورتی است که این دانشگاه‌ها از نقص‌های زیرساختی، کمبود هیات علمی، بحران منابع و بی‌تفاوتی دولت‌های ایالتی به آموزش عالی رنج می‌برند. به گفته او، بسیاری از مشکلات آموزش عالی هند، در بودجه‌هایی است که به این بخش اختصاص می‌یابد. آموزش عالی در تمام سطوح با کمبود بودجه مواجه است. اگر دانشگاه‌های پژوهش محور بخواهند در حد استانداردهای جهانی ظاهر شوند، به‌طور قطع باید بودجه‌هایی متناسب با همان فعالیت‌ها را دریافت کنند، اما متأسفانه هیچ‌وقت بودجه‌ها در حد بودجه‌های جهانی نبوده و از این‌ونه دانشگاه‌ها همواره با مشکل تحقیقاتی روبرو بوده‌اند. بنابراین یکی از مواردی که در طرح اصلاح دانشگاه‌ها و سیستم آموزش عالی هند مطرح شده، اصلاح بودجه‌هایی است که قرار است از سوی دولت به دانشگاه‌ها تعلق گیرد. در گام‌های نخست، دولت اعلام همکاری در سطح محدود کرده و قرار است به تعداد محدودی از دانشگاه‌ها در سطح کلاس جهانی بودجه اختصاص یابد تا بتوانند تحقیقاتی شایسته و قابل توجه ارائه کنند. طبق گزارش، سرانه سرمایه‌گذاری هند در بخش تحقیق و توسعه به‌طور فاحشی پایین است، به طوری که تنها ۲۸ دلار به‌ازای هر نفر را شامل می‌شود. اما این طرح از دیدگاه اسناد سازمندی، سخنران ارشد مطالعات توسعه در دانشگاه SOAS لندن در موسسه آسیای جنوبی مشکلاتی دارد که فراتر از اجرایی طرح است. او معتقد است راه‌اندازی بنیاد ملی پژوهش و سازمان ملی تنظیم مقررات آموزش عالی به معنای متمرکز کردن قدرت و به‌عبارتی پایان آزادی دانشگاه‌ها در هند است. به گفته او، هند کشوری سرشار از تنوع است؛ زبان‌ها و فرهنگ‌های مختلفی دارد و مسیری تاریخی و اجتماعی متعددی را پشت سر گذاشته است، بنابراین تأسیس یک یا دو سازمان محدود برای تصمیم‌گیری‌های مهم در زمینه آموزش عالی با توجه به این مقدار حجم تنوع، عادلانه نیست و ممکن است در مسیر تحول سیستم آموزش عالی، مشکلاتی را ایجاد کند.

فرهنگیستان
سایت روزنامه
www.FARHEEKHTEGAN.ir

آگهی تغییرات شرکت دانش فتن زمین سهامی خاص به شماره ثبت ۲۹۲۰۸۴ و شناسه ملی ۱۰۱۰۳۲۸۴۳۲۶ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی عادی به‌طور فوق العاده مورخ ۱۳۹۸/۰۷/۰۷ تصمیمات ذیل اتخاذ شد: موسسه حسابرسی آتیه‌اندیش نمودگر (حسابداران رسمی) به شناسه ملی ۱۰۱۰۳۲۹۷۹۶۵ به سمت بازرس اصلی و آقای شاهرخ محمود اصل به کد ملی ۱۳۷۲۶۶۲۹۰۱ به سمت بازرس علی‌البدل برای مدت یک سال مالی انتخاب گردیدند. تراز نامه و حساب سود و زیان منتهی به سال ۱۳۹۷ به تصویب رسید.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره ثبت شرکت‌ها و موسسات غیرتجاری تهران (۹۶۶۶۰۴)

آگهی تغییرات شرکت صادرات واردات شیمیایی و معدنی پاک گاز شرکت سهامی خاص به شماره ثبت ۹۸۱۲۳ و شناسه ملی ۱۰۱۰۱۴۲۱۳۱۳ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی فوق العاده مورخ ۱۳۹۸/۱۲/۱۱ تصمیمات ذیل اتخاذ شد: محل شرکت در واحد ثبتی تهران به آدرس استان تهران - منطقه ۱۵، شهرستان تهران، بخش مرکزی، شهر تهران، محله شهید قندی - نیلوفر، خیابان شهید دکتر محمود قندی، کوچه دهم، پلاک ۱۳، طبقه همکف، واحد ۱ کدپستی ۱۵۵۶۷۴۳۹۹۱ تغییر یافت و ماده مربوطه در اساسنامه به شرح فوق اصلاح گردید.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره ثبت شرکت‌ها و موسسات غیرتجاری تهران (۹۶۶۶۰۸)

آگهی تغییرات شرکت بازرگانی آفتاب پردیس شمال سهامی خاص به شماره ثبت ۴۳۵۲۲۷ و شناسه ملی ۱۰۳۲۰۸۵۲۴۰۷ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی فوق العاده مورخ ۱۳۹۸/۰۳/۲۱ تصمیمات ذیل اتخاذ شد: محل شرکت در واحد ثبتی تهران به آدرس استان تهران، شهرستان تهران، بخش مرکزی، شهر تهران، ایرانشهر، خیابان شهید مجید عاصم ترابی، خیابان اردلان، پلاک ۲، طبقه دوم، واحد ۶ کدپستی ۱۵۸۳۹۱۷۹۱۷ تغییر یافت و ماده مربوطه در اساسنامه به شرح فوق اصلاح گردید.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره ثبت شرکت‌ها و موسسات غیرتجاری تهران (۹۶۶۶۱۱)

آگهی تغییرات شرکت کوشا نصب زرد کوه (سهامی خاص) به شماره ثبت ۲۶۸۱ و شناسه ملی ۱۰۲۶۰۲۰۴۱۰۴ به استناد صورتجلسه هیات مدیره مورخ ۱۳۹۷/۰۴/۰۹ تصمیمات ذیل اتخاذ شد: آقای شهرام زهی پور به شماره ملی ۱۹۷۰۵۲۲۸۹۵ به سمت رئیس هیات مدیره، آقای امیر قدیم ملالو به شماره ملی ۰۰۸۰۷۴۶۵۹۴ به سمت نایب رئیس هیات مدیره و آقای ابوذر انصاری به شماره ملی ۲۳۹۲۱۶۳۳۰۸ به سمت مدیرعامل انتخاب گردیدند. کلیه اوراق و اسناد بهادار و تعهدآور شرکت از قبیل چک، سفته، بروات، قراردادها و عقود اسلامی و اوراق عادی و اداری با امضای رئیس هیات مدیره منفرداً همراه با مهر شرکت معتبر می‌باشد.

حجت‌اله قلی تبار - سرپرست ثبت شرکت‌ها و موسسات غیرتجاری
شهرستان‌های استان تهران سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران مرجع ثبت شرکت‌ها و موسسات غیرتجاری پاکدشت (۹۶۶۶۰۹)

آگهی انتقالی شرکت کوشا نصب زردکوه (سهامی خاص) به موجب نامه شماره ۹۷/۱۲۷/۱۴۰ مورخ ۱۳۹۷/۰۲/۲۷ و ۱۳۹۷/۰۲/۲۷ صورتجلسه مجمع عمومی فوق العاده مورخ ۱۳۹۵/۱۰/۲۲ نشانی مرکز شرکت کوشا نصب زرد کوه (سهامی خاص) به شماره ثبت ۱۹۱۹ و شناسه ملی ۱۰۲۶۰۲۰۴۱۰۴ به پاکدشت - شریف‌آباد - بلوار ولیعصر (عج) - کوچه سادات - پلاک ۰ - طبقه سوم - کد پستی ۲۳۹۴۱۳۸۱۶ انتقال یافت و تحت شماره ۲۶۸۱ به ثبت رسیده است.

حجت‌اله قلی تبار - سرپرست ثبت شرکت‌ها و موسسات غیرتجاری
شهرستان‌های استان تهران سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران مرجع ثبت شرکت‌ها و موسسات غیرتجاری پاکدشت (۹۶۶۶۱۰)